

عنوان مقاله:

نگاه انسان شناسی به زبان و فرهنگ

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات فرهنگی و ارتباطات، دوره 9، شماره 30 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

خلاصه مقاله:

انسان شناسی، علم مطالعه و شناخت علمی انسان است که به شناخت دانش فرهنگی، ارزش ها، هویت، باورها، فرهنگ، زبان، پدیده های طبیعی، دگرگونی های محیطی انسان در زندگی و غیره می پردازد. یکی از اهداف انسان شناسی، توصیف مسایل عینی و پدیده های مادی و غیرمادی است. انسان در ابتدا از زبان برای توصیف مسایل و پدیده ها استفاده کرده، سپس با عقل و تفکر برای مفاهیم ذهنی به توصیف آن پرداخت. آن چرا که انسان به صورت مشاهده سپس به تفسیر می پردازد از زبان بوده و آن را از نسلی به نسل دیگر چرخانده و می چرخاند. بنابراین توسعه فرهنگی و رابطه آن با زبان از قدیم بوده و هم چنان ادامه دارد. در تقسیم بندی این علم به یکی از شاخه های انسان شناسی فرهنگی می رسمیم که زبان شناسی زیرشاخه این علم می باشد. لذا می توان گفت رابطه تنگاتنگ زبان و انسان شناسی، پیوند دو علمی است که با یکدیگر آمیخته و مکمل هم می باشند. هرچند وقتی از یک زبان صحبت می کنیم یعنی از یک فرهنگ صحبت می کنیم. پس زبان دریچه قلبی فرهنگ است، به گونه ای که فرهنگ از طریق یک نظام ارتباطی نمادین که آن را زبان می خوانند انتقال می یابد. به همین دلیل انسان شناسی برای شناخت فرهنگ، به شناخت فرایند درون فرهنگی، توده مردم، دانش عامه مردم همان فولکلورها، آداب و رسوم، باورهای یک قوم یا ملت از طریق آن شناخت، برای یافتن به آنچه در سراسر زندگی خود به افسانه ها، اسطوره ها روی آورده، تا به پاسخ پرسش ها درباره انسان بپردازد. این موضوع با مطالعه رابطه انسان شناسی و نگاه آن به زبان و فرهنگ عامه، قابل مطالعه و بررسی است که این نوشتار آن را دنبال کرده و به صورت توصیفی، تحلیل این رهیافت ها برای مطالعات انسان شناسی و سهم زبان در فرهنگ چقدر است، هدف اصلی مقاله بوده است.

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، زبان، فرهنگ عامه، فرهنگ، توسعه فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1938738>

